

Savetodavna komisija za ljudska prava

TSS Zgrada D-12, Sedište Misije UNMIK, Priština, Kosovo | E-mail: hrap-unmik@un.org | Tel: +381 (0)38 504-604, ext. 5182

ODLUKA

Datum usvajanja: 9 septembar 2010 godina

Predmet br. 13/08

Gani Tači

protiv

UNMIK-a

Savetodavna komisija za ljudska prava na svom zasedanju održanom 9 septembra 2010 godine u prisustvu sledećih članova:

g. Pola Lamens, predsedavajućeg
gđe Kristine Činkin

Uz pomoć

g. Radžesa Talvar-izvršnog službenika

Nakon što je konstatovala povlačenje g. Mareka Novickog sa zasedanja o predmetnom slučaju shodno pravilu 12 Poslovnika o radu:

Nakon što je razmotrila gore iznad pomenutu žalbu shodno članu 1.2 uredbe UNMIK br. 2006/12 od 23 marta 2006 godine o uspostavljanju Savetodavne komisije za ljudska prava.

Nakon većanja odlučila je sledeće:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je podnešena 2 juna 2008 godine i zavedena istog dana. Žalilac je 24 juna 2008 godine podneo dodatna dokumenta u vezi sa svojom žalbom.

2. Savetodavna komisija je 6 oktobra 2008 godine (Komisija) poslala pismo SPGS i zatražila objašnjenje u vezi sa datim informacijama. Specijalni predstavnik Generalnog sekretara (SPGS) je 12 decembra 2008 godine poslao pismo Komisiji, navodeći da kod njega nije nalazio disciplinski predmet koji je vođen protiv podnosioca žalbe, ali je nakon toga zatražio od službenika svoje kancelarije da isti dosje i pronađu. Nakon zahteva koji su mu je uputila Komisija 27 januara 2010 godine, SPSG je odgovorio 1 februara 2010 godine, navodeći da dosije jos uvek nije pronađen.
3. Komisija je 4 februara 2010 zatražila dodatne informacije od SPGS. SPGS je odovorio 19 maja 2010 godine, navodeći da nije u mogućnosti da u tom momentu pruži tražene informacije. Tražene informacije su dobijene 2 avgusta 2010 godine.
4. Žalilac je u nekoliko spontanah navrata Komisiji podneo dodatna dokumenta i pisma .

II ČINJENICE

5. U oktobru 1999 godine žalilac je imenovan na poziciju komadanta Zaštitne komande u Kosovskom zaštitnom korpusu (KZK).
6. 2000 godine je vraćen na nižu poziciju . On je protiv ove odluke preduzeo radnje na sudu, ali je njegova žalba odbačena. Njegovi pokušaji da se ponovo vrati na prethodnu (ili višu) poziciju su takođe bili bezuspešni.
7. 1 avgusta 2001 godine komadant KZK-a (poručnik general Čeku) je suspendovao podnosioca žalbe, *inter alia* na osnovu toga da je u julu 2001 godine dao neovlašćene izjave u vezi sa ili u ime KZK-a. Suspenzija je ostala na snazi do ishoda disciplinskog postupka koji je bio pokrenut protiv žalioca, a koji se zasnivao na gore navedenim činjenicama. U odluci se navodilo da je odobrenje dobijeno od Zajedničkog izvršnog bezbednosnog veća (ZIBV) 13 avgusta 2001 godine žalilac je uložio žalbu Strateškom odboru KZK-a protiv svoje suspenzije. Po rečima žalioca, odluka po pitanju žalbe nije donešena.
8. Oktobra 2001 godine žalilac je dobio kopiju obaveštenja UNMIK kooridnatora za KZK od 10 avgusta 2001 godine, koja je bila naslovljena na komadanta KZK, u kojoj se navodilo da će uskoro biti razrešen dužnosti jedan broj pripadnika KZK-a, uključujući i žalioca " kao rezultat preporuke ZIBV-a od 8 avgusta 2001 godine“. Kasnije je objašnjeno da je ZIBV u stvari doneo odluku da razreši pripadnike KZK-a. Izgleda da žalilac nikada nije dobio kopiju takve odluke. Šta više, SPSG kao jedini odgovorni organ koji ima ovlašćenje da da razreši dužnosti pripadnike KZK-a , nikada nije odobrio takvu odluku (videti član 2.3 uredbe UNMIK br. 1999/8 od 20 septembra 1999 godine o uspostavljanju Kosovskog zaštitnog korpusa).
9. Izgleda da je i ako je bio suspendovan, žalilac i dalje bio isplaćivan u visini mesečne plate vodnika pri KZK-u.

10. 8 februara 2005 godine Inspeksijska služba pri KFOR-u za KZK pitanja, obavestila je komadanta (poručnika generala Čeku) da je UNMIK koordinator za KZK (major general Frir) ustanovio da razrešenje dužnosti žalioca iz 2001 godine nije bilo u skladu sa procedurom utvrđenom KZK disciplinskim kodeksom od 2001 godine, koji je tada bio na snazi i da bi disciplinski predmet trebao ponovo ispitati. 10 februara 2005 godine pravna kancelarija pri KZK-u je pukovniku Cikaći, koji je u to vreme obavljao dužnosti Zamenika komadanta KZK-a Druge zaštitne zone poslala dopis, koji je sadržao optužbe protiv žalioca. Žalilac je ovu informaciju dobio 16 februara 2005 godine. 17 februara 2005 godine je podneo izjavu Drugoj zaštitnoj zoni KZK-a, sa svojim komentarima u vezi sa optužbama protiv njega. Ova izjava je trebala biti prosleđena ZIBV-u, kao i odgovornom disciplinskom organu u predmetima krivičnih radnji, kao i značajnim radnjama koje nisu u skladu sa Disciplinskim kodeksom KZK-a. Ostaje nejasno da li je ova izjava u stvari i stigla na svoju destinaciju.
11. U aprilu 2005 godine ZBIV je dao svoju preporuku za razrešenje dužnosti žalioca (izveštaj br. 685/05). Komisija nije bila u mogućnosti da na osnovu dokumentacije koju je podneo žalilac, utvrdi kada i kako je žalilac bio obavešten po pitanju ove preporuke.
12. SPGS se navodno 5 jula 2005 godine složio sa ovom preporukom. Komisiji nije dostavljena kopija ove odluke, ali SPGS ne osporava činjenicu da je takva odluka i donešena. U skladu sa ovom odlukom, žalilac je razrešen dužnosti u KZK-u.
13. Po rečima žalioca, on je uložio žalbu protiv odluke koja je donešena 15 jula 2005 godine. Žalba je poslata pukovniku Cikaći, koji je obavljao dužnosti Zamenika komadanta Druge zaštitne zone KZK-a, sa zamolnicom da istu preko glavnog štaba KZK-a prosledi ZIBV-u.
14. Nije bilo reakcija na ovu žalbu. Nakon što je žalilac zatražio informacije u vezi sa statusom postupka, nakon toga se 14 marta 2006 godine oglasio UNMIK koordinator za KZK (Major general Steirn), navodeći da nije uspeo da pronađe nijednu žalbu koji je žalilac uložio protiv ZIBV-a, izveštaj br. 685/05 i da je predmet zatvoren.
15. 29 juna 2006 godine žalilac je u Vrhovnom sudu pokrenuo administrativni spor protiv neaktivnosti ZIBV-a i Druge zaštitne zone KZK-a. Vrhovni sud je 14 maja 2008 godine odbacio žalbu kao neprihvatljivu. U jednu ruku, sud je smatrao da je KZK postupio pod nadležnošću SPGS i da prema tome nije predmet utvrđivanja nadležnosti od strane suda, dok u drugu ruku KFOR uživa imunitet i nije pod nadležnošću kosovskih sudova.
16. 24 juna 2008 godine žalilac je podneo krivičnu prijavu protiv predsedavajućeg sudije Vrhovnog suda koji je 14 maja 2008 godine doneo navedenu. Komisija nije obaveštena o daljem razvoju situacije po pitanju te žalbu.
17. U međuvremenu, 4 jula 2006 godine žalilac je Opštinskom sudu u Prizrenu podneo privatnu tužbu protiv pukovnika Čikali. On je naveo da poručnik Čikali

nije prosledio njegovu izjavu od 17 februara 2005 godine, koju je dao tokom disciplinskog postupka, a da kasnije nije prosledio njegovu žalbu of 15 juna 2005 godine protiv odluke koju je 5 jula 2005 godine doneo SPGS. Izgleda da je Opštinski sud u Prizrenu doneo dve presude u ovom predmetu. U svojoj prvoj presudi od 11 septembra 2006 godine, sud je optužbe proglasio neprihvatljivim, jer su podnešene 3 meseca nakon što je žalilac znao za postojanja krivičnih radnji na koje je uložio žalbu. Izgleda da je predmet kasnije bio ponovo otvoren. U svakom slučaju, u drugoj presudi koja je donešena 18 septembra 2008 godine ,nakon održanog pretresa na kome su se pojavili i žalilac i poručnik Cikači, sud je zaključio da ne postoji dovoljno dokaza koji bi dokazali da je tuženik u stvari i dobio izjavu žalioca ili njegovu žalbu. Sud je tuženika proglasio nevinim po pitanju optužbi. Poslednja presuda je 4 novembra 2008 godine poslata sinu žalioca, jer žalilac trenutno živi u inostranstvu. Žalilac je uložio žalbu na presudu donešenu 12 novembra 2008 godine. Okružni sud u Prizrenu je svojom presudom od 17 decembra 2008 godine, odbacio žalbu kao neosnovanu, jer ista nije bila blagovremeno podnešena. Izgleda da žalilac nije uložio žalbu na presudu okružnog suda.

18. Tokom proteklih godina, žalilac se obraćao različitim pojedincima, kao i institucijama na Kosovu i van Kosova, žaleći se po pitanju razrešavanja dužnosti, kao i u vezi sa činjenicom da žalba koju je uložio protiv odluke nije bila prosleđena odgovornim organima.
19. U periodu dok je trajalo resavanje žalbe pred većem, žalilac kome je 2006 godine UN-Habitat dodelio stan na korištenjenu na osnovu humanitarnih razloga, bio je u sukobu sa licem koje je pokušalo da ga iz istog stana istera. Prema navodima žalioca, policija je intervenisala pet puta dolazeći kod žalioca i njegovih članova porodice, navodno jer su oni bili uzurpatori istog stana. Žalilac je podneo pismene i usmene žalbe komandiru stanice u Prizrenu u vezi sa radnjama policije u julu 2009 godine. Nakon pred-istražnog postupka, Policijska inspekcija Kosova je ipak odlučila da ove činjenice ne opravdavaju pokretanje disciplinske istrage. U svom pismu od 18 avgusta 2009 godine, direktor Glavne policijske uprave je žaliocu objasnio da je uobičajeno da policija reaguje na krivičnu prijavu koja se odnosi na uzurpiranje stana i kontaktira osobe koje žive u stanu, u smeru prikupljanja informacija za javnog tužioca.
20. 17 avgusta 2009 godine, žalilac je obavestio komandira policijske stanice u Prizrenu u vezi sa nanetom štetom u njegovom stanu od strane osoba, koje su pokušale da ga isteraju iz istog. Navodno su te osobe koristeći tešku mašineriju uništile deo zida, što je dovelo do toga da toalet i vodovodne cevi bude ozbiljno oštećene. Žalilac je zatražio policijsku zaštitu. U narednim nedeljama nakon incidenta, žalilac je poslao nekoliko pisama različitim organima u vezi sa istim činjenicama, uključujući i ovu Komisiju, žaleći se na nedostatak policijske zaštite i opštinske organe. Izgleda da se zbog nedostataka uslova za život porodica osecala obaveznom da napusti stan septembra 2009 godine.
21. Kada se žalilac koji se u međuvremenu preselio Hrvatsku, vratio 22 novembra 2009 godine da obiđe svoj stan, ustanovio je da su prozori i vrata oštećeni, a da je sve ostalo iz stana pokradeno. Policija je istog dana došla da sastavi izveštaj.

Žalilac je podneo prijavu javnom tužiocu. Ostaje nejasno koje su radnje preduzete po pitanju prijave. Žalilac je Komisiji podneo kopiju pisma koje je poslao gradonačelniku Prizrena 23 jula 2010 godine, a u kome se žalio na nepreduzimanje radnji od strane odgovornih organa.

ŽALBA

22. U svojoj prvobitnoj žalbi, žalbe se odnose na premeštanje na niže radno mesto, koje je naređeno 2000 godine, u vezi sa suspenzijom po pitanju koje je donešena odluka 2001 godine, kao i razrešenju dužnosti, o čemu je prvobitno odlučeno 2001 godine. U nastavku, žalbe se dovode u vezi sa pravednošću novog disciplinskog postupka koji je protiv njega vođen 2005 godine, kao i odluke da se razreši dužnosti, koju je 5 jula 2005 godine doneo SPGS. Takođe je u svojoj žalbi naveo propust odgovornih organa da postupe po žalbi u vezi sa poslednjom odlukom. U svojim kasnijim pismima upućenim Komisiji, žalbe se odnose na presudu Vrhovnog suda donešenu 14 maja 2008 godine, koji je odbacio njegove žalbe po pitanju ZIBV-a i KZK.
23. Takođe u poslednjim pismima koje je uputio Komisiji, žalilac navodi propust kompetentnih organa, posebno policije i javnog tužioca u Prizrenu, koji ga nisu zaštitili od krivičnih radnji počinjenih od strane pojedinaca, koji su pokušali da ga izbace iz stana u kome je živeo sa svojom porodicom, a koji su kasnije naneli štetu u stanu, kao i propuste ovih organa da reaguju protiv daljih destruktivnih radnji i preuzimanja imovine.

IV PRAVO

24. Pre nego što počne da razmatra meritum, odnosno suštinu predmeta, Komisija prvo mora da odluči da li da prihvati taj predmet, uzimajući u obzir kriterijume prihvatljivosti iz članova 1, 2 i 3 uredbe UNMIK br. 2006/12 od 23 marta 2006 godine o uspostavljanju Savetodavne komisije o ljudskim pravima.
- A. *U delu gde se žalba odnosi protiv premeštaja na niže radno mesto žaliooca, koje je naređeno 2000 godine*
25. Žalbe koje je podneo žalilac se na prvom mestu odnose na premeštaj na niže radno mesto, po pitanju čega je donešena odluka 2000 godine.
26. Shodno članu 2 uredbe UNMIK-a br. 2006/12 Komisija je nadležna za celu teritoriju Kosova i za žalbe koje se odnose na navodna kršenja ljudska prava koja su se desila posle 23 aprila 2005 godine, ili koja proizilaze iz činjenica koje su nastale pre ovog datuma, kada te činjenice dovode do nastavljanja kršenja ljudskih prava.
27. U delu gde je žalba povezana sa direktim radnjama koje su se dogodile 2000 godine, Komisija nema nadležnost.

28. U delu gde žalba može biti protumačiena kao da se odnosi na sudski postupak u vezi sa njegovim premeštajem na niže radno mesto i ne može se odvojiti od dela na kojima je ova žalba zasnovana pred sudom. Ili nedvojbeno, kako je Evropski sud za ljudska prava regulisao u vezi sa svojom nadležnošću u skladu Evropskom konvencijom o ljudskim pravima (EKLJP):

;... “... vremenska nadležnost Suda utvrđuje se na osnovu činjenica koje čine navodno ometanje. Kasnija neuspešnost pravnih lekova čiji je cilj bio da uklone ovo ometanje ne može ga staviti u vremensku nadležnost Suda” (ESLjP) (Veliko veće), 8 mart 2006, Blečić protiv Hrvatske, br. 59532/00, st. 77, EKLjP, 2006-III].

29. Ovaj deo žalbe se prema tome mora proglasiti neprihvatljivim.

B. U delu gde se žalba odnosi protiv suspenzije i prvobitnog razrešavanja dužnosti žalioaca, po pitanju čega je odlučeno 2001 godine.

30. U nastavku žalbe, žalilac ulaže žalbu u vezi sa suspenzijom i kasnijim razrešenjem dužnosti, po pitanju čega je odlučeno 2001 godine.

31. Ponovo, ove žalbe se odnose na direktne radnje koji su dogodile pre 23 aprila 2005 godine. Prema tome, žalbe su van nadležnosti *ratione temporis* ove Komisije. Ovaj zaključak se takođe odnosi na žalbu koju je žalilac podneo protiv svoje suspenzije.

32. Prema tome, ovaj deo žalbe se mora proglasiti neprihvatljivim.

B. U delu gde je žalba odnosi protiv disciplinskog postupka koji je bio pokrenut protiv žalioaca 2005 godine i kasnijih postupaka i propusta da se postupi u vezi sa ovim postupcima.

33. Žalbe se odnose na činjenice gde njegovi komentari u vezi sa optužbama iz disciplinskog postupka iz 2005 godine nisu efektivno razmotrene od strane ZBIV-a, pre nego što je isto veće podnelo preporuku da bude razrešen dužnosti.

34. Žalilac se u nastavku navodi činjenice po pitanju njegove žalbe protiv odluke koju je doneo SPGS-a, kada je odobrio preporuke koje je doneo ZBIV. (ova odluka je navodno donešena 5 jula 2005 godine), a u stvari nikada nije razmotrena od strane organa kod kojih je žalba uložena, to jest ZBIV-a. On tvrdi da je to zbog činjenice jer jporučnik Cikaći, Zamenik komadanta Druge zaštitne zone KZK-a, a kome je žalilac poslao žalbu 15 jula 2005 godine, istu nije prosledio odgovornim organima.

35. Na kraju, njegove su žalbe usmerene na presudu koju je doneo Vrhovni sud 14 maja 2008 godine, kojom je sud odbacio administrativni spor koji je on inicirao po pitanju propusta ZBIV-a i KZK-a, da postupe u skladu sa žalbom koju je uložio na odluku koju je SPGS doneo 5 jula 2005 godine.

36. Savetodavna komisija smatra da ove žalbe mogu biti uzete u obzir sa gledišta prava na prisum javnim službama , koje garantuje član 25 (c) Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima (MPGPP) , kao i prava na delotvornu žalbu protiv navodnih kršenja ljudskih prava , član 2 (3) MPGPP zajedno sa članom 25 (c) MPGPP.
37. Čak i ako Komisija ne poseduje kopiju odluke koju je navodno doneo SPGS 5 jula 2005, ona je spremna da prihvati da je odluka o razrešavanju dužnosti donešena nakon 23 marta 2005 godine. Prema tome žalba spada u nedležnost *ratione temporis* ove Komisije.
38. Po rečima žalioca , pripadnik KZK-a je mogao podneti žalbu ZBIV-u na odluku SPGS u roku od 21 dan, nakon što su on ili ona bili primili pismeno obaveštenje o odluci. U nastavku, žalba je trebala biti prosleđena ZBIV-u preko komadanta KZK-a.
39. Izgleda međutim da se ovo mišljenje zasniva na pogrešnom tumačenju primenjivih pravila. Istina je da u skadu sa članom 5.8.2 Disciplinskog kodeksa KZK“ žalba protiv bilo kojih disciplinskih radnji koje su preduzete u vezi sa manjim ili većim delima naizvršavanja, biće podneta žalbenim organima u roku od 21 dana nakon što je pripadnik dobio pismeno obaveštenje o odluci.“ Disciplinski kodeks KZK-a međutim, nije dao mogućnost ulaganja žalbe na odluku koju je doneo SPGS-a. Jedina relevantna mogućnost ulaganja žalbe je u skladu sa članom 5.8.1.1 Disciplinskog kodeksa, da se žalba na odluku ZIBV-a uloži istom, a koja će biti prosleđena preko komadanta KZK-a, koji će dati svoje komentare i proslediti žalbeni zahtev ZIBV-u. Drugim rečima, postojala je mogućnost ulaganja žalbe protiv odluke ZIBV-a koja je sadržala preporuke za razrešavanje dužnosti žalioca. ZIBV nije mogao sam da razresi dužnosti pripadnika KZK-a, ali je mogao da svoju preporuku SPGS da donese takvu odluku (član 2.1 Disciplinskog kodeksa KZK-a) . Nakon razmatranja žalbe, ZIBV je mogao da promeni svoju odluku koja se odnosi na preporuku za razrešavanje dužnosti. Žalilac međutim, nije uložio žalbu protiv datih preporuka po pitanju njegovog predmeta.
40. Žalilac spominje da obrazac koji sadrži odluku odluku SPGS navodi mogućnost ulaganja žalbe. Istina je da obrazac koji je korišten za odluke koje je donosio SPGS po pitanju disciplinskih postupaka KZK , navodi mogućnost ulaganja žalbe u roku od 21 dana. Međutim, svrha ovog obrazca na prvom prvom mestu je da obuhvati odluku ZIBV-a. U slučaju preporuke koja se odnosi na razrešenje dužnosti, u nastavku obrazca postoji deo gde se može uneti kasnija odluka SPGS, kojom odobrava ili ne odobrava preporuke koje je dao ZIBV-e. Navođenje mogućnosti za ulaganje žalbe se jasno odnosi na bilo koju „odluku“ ZIBV-a, uključujući odluke koje se odnose na preporuke za razrešavanje dužnosti pripadnika KZK-, a ne na odobravanje takvih preporuka od strane SPGS-a.
41. Iz dokumenta koje je žalilac podneo Komisiji, ista nije u mogućnosti da utvrdi kada je žalilac dobio obaveštenje po pitanju preporuka ZIBV-a, niti da li je tada bio obavešten o mogućnostima ulaganja žalbe na preporuke ZIBV-a, niti da li su preporuke prosleđene SPGS-a tek nakon isteka vremenskog roka za ulaganje takve

- žalbe. Komisija ne isključuje da žalilac nije dobio obaveštenje o preporukama ZIBV-a zajedno sa odlukom koju je doneo SPGS i da je bio doveden u zabludu, zbog samog obrazca koje koji ga je naveo da pomisli da još uvek može uložiti žalbu na odluku koju je doneo SIGS-a.
42. Kako bi Komisija mogla da odluči po pitanju prihvatljivosti ovog dela žalbe, potreban je jasan uvid u stvarnu situaciju, posebno u vezi sa uslovima da se iscrpe svi dostupne mogućnosti i da se uloži žalba u roku od šest meseci od datuma kada je donešena „ pravosnažna odluka“ (član 3.1 uredbe UNMIK br. 2006/12).
43. Prema tome je neophodno da u skladu sa pravilom 30 član 1 (b) Pravilnika o radu, ovaj deo žalbe prosledi SPGS.
- C. *U delu gde se žalba odnosi protiv nedostatka zaštite i korektivnih mera protiv različitih krivičnih dela u vezi sa stanom u kome je žalilac živeo sa članovima svoje porodice.*
44. Žalilac u svojoj žalbi navodi propust odgovornih organa, posebno propuste policijske službe u Prizrenu koja je trebala da ga zaštiti od krivičnih radnji koje su bile usmerene protiv stana gde mu je bilo dozvoljeno da boravi, kao i navodnog propusta odgovornih organa , posebno policije i javnog tužioca iz Prizrena, da preduzmu radnje protiv počinioca ovih radnji.
45. Komisija navodi da u skladu sa članom 1.2 uredbe UNMIK br. 2006/12 „ Komisija će ispitivati žalbe bilo kojeg lica ili grupe pojedinaca koje tvrde da se žrtve kršenja ljudskih prava od strane UNMIK-a“.
46. Odgovornost UNMIK-a po pitanju policije i pravosudnog sistema na Kosovu je okončana dolaskom Misije vladavine prava Evropske unije (MVPEU), koja je preuzela potpunu operativnu kontrolu u oblasti vladavine prava, prateći saopštenje koje je 26 novembra 2008 godine dao predsednik Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija (S/PRST/2008/44), pozdravljajući nastavak angažmana Evropske unije na Kosovu.
47. U postojećem predmetu nedostatak zaštite i korektivnih radnji odnose se na događaje koji su se dogodili u julu 2009 godine, što je nakon 9 decembra 2008 godine. Ne postoje indicije o bilo kakvoj konkretnoj umešanosti UNMIK-a. Prema tome zaključak po pitanju na koje je uložena žalba ne uključuje odgovornost UNMIK-a.
48. Ovaj deo žalbe ne spada u nadležnost *ratione personae* ove Komisije i prema tome se mora proglasiti neprihvatljivim.

IZ OVIH RAZLOGA,

Komisija je jednoglasno:

ODLUČILA DA ODLOŽI ISPITIVANJE ŽALBE U VEZI SA DISCIPLINSKIM POSTUPKOM KOJI JE 2005 GODINE BIO POKRENUT PROTIV ŽALIOCA , KAO I KASNIJIH RADNJI I PROPUSTA DA POSTUPI PO PITANJU OVIH POSTUPAKA ;

PROGLAŠAVA NEPRIHVATLJIVIM PREOSTALI DEO ŽALBE.

Radžeš Talvar,
Izvršni službenik

Pol Limens,
predsedavajući